

Zilt

magazine

deel deze Zilt
facebook

foto: © Ariëne Dozeman

94

februari
2014

VAN ZOUT NAAR ZOET

TERUGKIJKEN OP DE WATERMAKER

De oceaan is qua drinkwater net zo droog als de woestijn. Zoet water is schaars. Met twee kleine kindjes aan boord is het fijn om over voldoende zoet water te kunnen beschikken. Wij wilden daarom graag een watermaker. Maar het budget liet geen splinternieuw, massa's water producerend apparaat toe. Met die beperking zijn we op zoek gegaan. In de 'Atlantic Gear Survey', een enquête onder alle ARC-deelnemers, komen Spectra watermakers al jaren goed uit de test. Toen er op Marktplaats.nl plotseling een oudere, maar ongebruikte Spectra watermaker stond, twijfelden we geen seconde en kochten we voor €1500 een Spectra Gulfstream. Op dat moment wisten we nog niet, dat we voor €700 een nieuw membraan moesten aanschaffen...

Al bij ons tweede tochtje, van Dover naar Cowes, schoot er een hogedrukslang los. Dit bleek een terugkerend probleem, ondanks de installatie van nieuwe hogedrukslangen in Portimão. Toch functioneerde onze watermaker meestal goed en we hebben vele liters zoet water gemaakt.

WATERVERBRUIK

In drie jaar tijd heeft onze watermaker ongeveer 30.000 liter water gemaakt. Volgens de specificaties zou onze watermaker 62 liter per uur moeten maken (stroomverbruik: 20 ampère per uur), maar in werkelijkheid was het ongeveer 35 liter per uur. Na een uitgebreide revisie in Nieuw-Zeeland werd de opbrengst verhoogd naar 50 liter per uur. Pure winst!

Met onze watermaker vulden wij onze watertanks (500 liter) elke drie dagen aan. Toch waren we altijd zuinig met water. Douchen was nooit meer dan afspoelen en de afwas deden we vaak met zout water. Wel hadden we een wasmachine aan boord, die natuurlijk veel water verbruikte. We ontmoetten ook boten met grotere watermakers. Als je 130 liter per uur produceert, kun je na elke overtocht met een tuinslang je hele dek zoet spoelen!

ZONDER WATERMAKER

De meeste boten die door het Panamakanaal gaan, hebben een watermaker. Onze Belgische vrienden met drie grotere kinderen aan boord van de *A Small Nest* waren een uitzondering. Haïke, de stuurvrouw, heeft er nooit moeite mee gehad dat ze geen watermaker hadden: “We hebben ook nooit watersnood gehad en hebben als les wel geleerd – en onze kinderen ook – om zuinig met water om te springen.”

Eén keer hadden ze een vreemde geur in de watertank. Met tabletten verdween die geur, maar daardoor smaakte het water chloorachtig. Daarna hebben ze nooit meer vies

**IN DRIE JAAR MAAKTE WE
30.000 LITER DRINKWATER...**

deel dit artikel
facebook

**HOE MEER ZOET WATER JE HEBT,
HOE MEER JE VERBRUIKT...**

water gehad. Alleen in Indonesië was het water niet drinkbaar. Daar vulden ze hun tanks met flessenwater. In de San Blas Eilanden bood een fikse regenbui uitkomst; via hun zonnetent vingen ze liters water op.

TECHNISCHE PROBLEMEN

Een paar keer hadden we technische problemen onderweg. Ver van de beschaafde wereld, moesten we het zelf oplossen. In de Tuamotu (Pacific) produceerde onze watermaker ineens nog maar 20 liter/uur en hij maakte een onheilspellend sissend geluid. Via onze Nederlandse dealer kregen we het mailadres van een technische man in Amerika. Deze technicus analyseerde een wat chaotische mail van Adam (hoe leg je uit wat voor geluid zo'n ding precies maakt?) en stuurde een lange mail terug met een exacte beschrijving wat te doen om een (waarschijnlijk) gescheurde klep om te draaien, waarna hij het weer zou moeten doen. De klep bleek inderdaad gescheurd. Na anderhalf uur prutsen (volgens zo'n IKEA zet-hem-zelf-in-elkaar-stappenplan), deed hij het weer als vanouds! Gratis! In de Andaman Eilanden knalde er opnieuw een hogedruk-slang van de watermaker af. In de hoofdstad vonden we een piepklein werkplaatsje, waar een man achter een gigantische draibank stond. Na 10 minuten overleg volgde een geruststellend: "It can be done, boss." Kosten? 200 roepies (4 euro)! Twee uur later had deze man een schitterende nieuwe slang geperst en gedraaid. Echt vakwerk. Probleem opgelost!

VOLGENDE KEER KIEZEN WE WEER VOOR EEN WATERMAKER...

foto:© Leonie Kok

KEUZE VOOR GEMAK

Rond de wereld zeilen kan zonder ook watermaker. Het is de goedkope, ietwat Spartaanse oplossing, zonder technische problemen en zonder stroomverbruik. Af en toe moet je sjouwen met flessen water of jerrycans, maar daar heb je op zo'n lange reis ook de tijd voor.

Een goede watermaker biedt veel gemak, zeker als je met kinderen reist. Hoe meer zoet water je hebt, hoe meer je verbruikt. Soms gaat er wat kapot, maar meestal kun je dat oplossen met technisch advies of met de hulp van een handige 'local'. Wij zouden bij een volgende reis toch weer voor het gemak van een watermaker kiezen, ondanks de hinder van af en toe wat technische problemen. [Z]